

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **S. F.**, narozený X,
státní příslušník X,
naposledy známým pobytem ve Věznici Kynšperk nad Ohří,
Zlatá 52, Kynšperk nad Ohří,
zastoupen opatrovníkem JUDr. Bc. J. Š.,
sídlem X

proti
žalované: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-93/LE-LE05-LE05-2020 ze dne 8. 10. 2020,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému opatrovníku žalobce JUDr. Bc. J. Š. se přiznává odměna ve výši 6 800 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl jeho žádost o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodnou.
2. V průběhu řízení o žalobě žalobce soudu dne 17. 12. 2020 sdělil, že po propuštění z vězení zašle svou adresu, aby mu na ni soud mohl doručovat. Nezmínil ovšem, že trest mu bude ukončen záhy a následně má být vyhoštěn. Soud tak až ze sdělení žalovaného zjistil, že žalobce byl dne 19. 12. 2020 vyhoštěn na X.
3. Ředitelství služby cizinecké policie soudu sdělilo, že poslední nahlášená adresa pobytu žalobce na území ČR je adresa věznice Kynšperk nad Ohří. Ministerstvo vnitra soudu sdělilo, že žalobce byl vyhoštěn a ministerstvu není místo jeho pobytu známo.
4. Opatrovník žalobce k výzvě sdělil, že s ohledem na zájem klienta trvá na projednání věci. Předpokladem zastavení řízení podle § 33 písm. b) zákona o azylu je nemožnost zjištění místa pobytu žalobce po vyvinutí intenzivního úsilí. Je proto nedostatečné, pokud soud zjišťuje adresu místa pobytu pouze na území České republiky, pokud je zřejmé, že žalobce

již její území opustil. Žalobce přitom původně trval na ústním jednání ve věci, nebyl tedy pasivní a nesouhlasil by se zastavením řízení.

5. Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce). S ohledem na níže uvedené důvody dospěl soud k závěru, že řízení o žalobě je třeba zastavit i přes nesouhlas opatrovníka žalobce.
6. Ve správním soudnictví je ustáleno, že smyslem § 33 písm. b) zákona o azylu je umožnit soudům nezabývat se meritorně azylovými návrhy těch účastníků, kteří již zmizeli ze zorného pole orgánů veřejné moci České republiky a kteří již pravděpodobně nejsou ani v dosahu jurisdikce České republiky. Soudy při zjišťování pobytu žalobce musí vyvinout patřičné úsilí, jejich postup nesmí být ryze formální. Soud může řízení zastavit až poté, co jeho intenzivní úsilí ke zjištění místa pobytu nepřineslo žádoucí, resp. vůbec žádný výsledek. Pokud soud ověřuje údaje o místě pobytu žadatele o mezinárodní ochranu, je namístě učinit dotazy přinejmenším u žalovaného a u Ředitelství služby cizinecké policie. *Soud však nemusí prověřovat veškeré adresy, na nichž stěžovatel v minulosti pobýval* (srov. usnesení NSS č. j. 10 Azs 353/2020-24 ze dne 21. 1. 2021 a jí citovanou judikaturu).
7. Pohledem těchto závěrů jsou podmínky pro zastavení řízení splněny a soud proto řízení zastavit musí (srov. rozsudek NSS č. j. 3 Azs 40/2008-67 ze dne 4. 9. 2008). Žalovaný ani Ředitelství služby cizinecké policie nemají informaci o současném pobytu žalobce, není třeba ověřovat, zda se žalobce vrátil do místa svého narození v X (srov. cit. usnesení č. j. 10 Azs 353/2020-24) a aktuální místo pobytu žalobce nesdělil, byť to sám avizoval (jinou adresu pro doručování si tedy nezvolil, není důvod postupovat podle závěrů rozsudku NSS č. j. 2 Azs 41/2003-42 ze dne 16. 3. 2004, č. 729/2005 Sb. NSS).
8. Jak ostatně soud opatrovníka žalobce již upozornil, zastavení řízení je za stávajícího stavu věci obvyklým následkem (srov. rozhodnutí NSS č. j. 3 Azs 134/2020-40 ze dne 27. 09. 2020, č. j. 3 Azs 123/2019-41 ze dne 10. 6. 2020, č. j. 8 Azs 229/2017-39 ze dne 20. 6. 2018). Opatrovník žalobce k této výzvě neidentifikoval žádný chybějící úkon soudu, nesprávnou právní úvahu soudu a nesdělil ani současné místo pobytu žalobce. Opatrovníkem zdůrazňovaný zájem žalobce na věcném projednání žaloby je sice pochopitelný a z hlediska hájení zájmů žalobce korektní, ale za stávajícího právního stavu procesně nevýznamný.
9. Protože soud řízení zastavil, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s.).
10. Žalobci byl pro řízení o žalobě ustanoven opatrovníkem advokát JUDr. Bc. J. Š. Podle § 140 odst. 2 občanského soudního řádu ve spoj. s § 64 soudního řádu správního mu tedy náleží odměna a náhrada hotových výdajů ustanoveného opatrovníka za dva úkony právní služby jimiž je převzetí a příprava zastoupení a podání ve věci samé podle § 11 odst. 1 písm. b), d) advokátního tarifu po 3 100 Kč podle § 7 bod 5 a § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu a dva režijní paušály po 300 Kč. Odměna a náhrada hotových výdajů ustanoveného opatrovníka tedy činí celkem 6 800 Kč. Tuto částku soud opatrovníku vyplátí do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.
11. Nedůvodné je tvrzení opatrovníka, že nahlížení do spisu je samostatným úkonem nezbytným pro zastupování. Ve správním soudnictví je ustáleno, že první nahlížení do spisu je součástí úkonu přípravy zastoupení (např. rozsudky NSS č. j. 9 Azs 228/2020-53

ze dne 14. 1. 2021, č. j. 9 Ads 303/2018-32 ze dne 30. 4. 2019. V souzené věci to platí tím spíše, že pro úkon podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu *je zásadně třeba porada s klientem*, neboť tento úkon je tak výslovně označen (srov. usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 6 A 722/2000-35 ze dne 7. 6. 2002, č. 1024/2002 SJS, rozsudek NSS č. j. 4 Ads 306/2018 ze dne 6. 12. 2018 či usnesení ÚS sp. zn. IV. ÚS 22/19 ze dne 29. 1. 2019). Porada s klientem z povahy věci proběhnout nemohla, nahlížení do spisu ji tedy jen nahrazuje.

12. Opatrovníkem odkazovaná judikatura Ústavního soudu směřuje na jiné situace – zda lze účelné nahlížení do spisu jako samostatný úkon odměnit podle § 11 odst. 3 advokátního tarifu, pokud advokátní tarif tomu odpovídající samostatný úkon výslovně nenormuje (srov. nález sp. zn. I. ÚS 3906/17 ze dne 1. 3. 2021). Ústavní soud dospěl k nepřekvapivému závěru, že to není vyloučeno. Obtížně udržitelný závěr, že úkonem právní služby je výlučně prostudování spisu při skončení vyšetřování, nikoliv účelné studium spisu před skončením, však nijak nesouvisí s tím, že nahlížení do spisu je v souzené věci již součástí úkonu přípravy zastoupení. Žádné jiné nahlížení do spisu neproběhlo. Pokud by však proběhlo a bylo by možné je považovat za účelné, aplikace § 11 odst. 3 advokátního tarifu není vyloučena ani v řízení před správním soudem.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 14. dubna 2021

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce